

نقش رهبری نظام در برجام و پسا برجام

اکنون که به نظر می رسد پس از 5 سال مذاکره و اجرای توافق هسته ای آن هم یکجانبه از سوی ایران، موافقان آن به این نتیجه رسیده اند که برجام خسارت بار بوده است و هیچ دستاوردی نداشته، همانگونه که تصویب برجام را با نظر مساعد رهبری اعلام کردند اکنون خروج از آن را هم میخواهند به عهده رهبری نظام بیندازند و هزینه شکست آن را بر دوش ایشان بگذارند.

این سخن رهبر معظم انقلاب اسلامی باید به گوش ها آشنا باشد که پیش از توافق و پیش از مذاکرات هسته ای بارها آن را گفته اند که «من به این مذاکرات خوشبین نیستم چون دشمن ما مکار و بدعهده است» جمله ای که در این 6 سال بیت الغزل سخنان ایشان بوده است.

و این سخن را نیز بارهای از زبان اعضای دولت تدبیر و امید و تیم هسته ای و رئیس جمهور شنیده اید که «من به مذاکرات خوشبینم و بدبینی معنایی ندارد و به عنوان رئیس جمهور تمام مسئولیت مذاکرات را به عهده میگیرم.»

با این وجود پس از آن که برجام نتوانست دستاوردی را برای ایران داشته باشد، جناح موافق توافق هسته ای سعی و تلاش بسیاری کرد تا رهبری را در تصویب برجام شریک کند.

در واقع همه سعی آنها این بود که بتوانند باعث رسیدن به توافق هسته ای را رهبری نظام معرفی کنند، در حالی که مذاکرات هسته ای و رسیدن به توافق بر اساس یک روند دموکراتیک شکل گرفت هر چند رهبری معظم انقلاب اسلامی بارها نسبت به چنین اقدامی هشدارهای لازم را داده بودند و نسبت به آینده مذاکره و برجام نیز بی هیچ وجه خوشبین نبودند.

بازخوانی سخنان و مواضع رهبر معظم انقلاب اسلامی این ادعا را اثبات میکند کافی است سری به اینترنت بزنید و سخنان و مواضع ایشان را جستجو کنید، به جرأت می توان گفت که نمیتوان یک سخن مثبت و موافق مذاکره با آمریکا و توافق هسته ای یافت.

ایشان از همان آغاز راه و چاه را نشان دادند و توصیه های لازم را نیز به مردم کردند. زمانی که مذاکره با آمریکا بر سر موضوع هسته ای در جامعه از سوی موافقین آن و دولتمردان به یک مطالبه عمومی تبدیل شد، طبیعی است که رهبری نظام اسلامی با این روند مطالبه عمومی موافق باشد.

آیا به خاطر این که با مطالبه ای که در جامعه برای مذاکره و رسیدن به توافق هسته ای مخالفت میکردند، آنگاه همان موافقان مذاکره با آمریکا نمی گفتند که اگر ایشان مخالف نبودند ما میتوانستیم همه تحریم های اقتصادی آمریکا و سازمان ملل را برچینیم و حتی مشکلات موجود میان ایران و آمریکا را هم حل و فصل کنیم.

آنگاه رهبری نظام متهم به مانع تراشی بر سر راه بهبود اوضاع کشور میشد و ایشان مقصر شناخته می شد.

هرچند ایشان به خوبی از آینده مذاکرات هسته ای آگاه بودند و طی 5 سال مذاکره و اجرای توافق هسته ای بارها هشدارهای جدی را دادند.

اکنون که شرایط برجام با خروج آمریکا از آن، وخیم تر شده و اروپا نیز با اتهامات واهی که به ایران وارد کرده به اختلاف دامن می زند، برخی سعی می کنند تا با اظهار نظرات خود بار مسئولیت خروج از برجام را بر عهده رهبری نظام بگذارند.

پس از آن که آمریکا از برجام خارج شد دولت و دستگاه دیپلماسی به ادامه برجام با اروپا امید بست، به همین خاطر مذاکره با اروپا را آغاز کرد در حالی که برای مذاکره با اروپا نیز منتقدین و دلوپاسان! هشدار داده بودند.

اروپا به جای این که به تعهدات برجامی خود پایبند باشد، مسائلی را علیه ایران مطرح کرد که هیچ جایگاهی در مذاکرات دو طرف نداشته و ندارد.

اکنون روابط با اختلافات جدی روبرو شده است، هر چند این اختلافات وجود داشته و تنها در زیر سایه برجام پنهان شده بود و اکنون که اروپا پس از 9 ماه خلف وعده و معطل کردن ایران در برجام موافقین را به آن نتیجه رسانده که آنها نیز مشغول سرگرم کردن ایران هستند، از جلسات آنها با عصبانیت بیرون میروند و در را پشت سر خود می کوبند!

و در پس اینگونه واکنش ها، همفکران تحلیلگر آنها که اتفاقاً در آن سوی آب زندگی می کنند، در تحلیل های خود اینگونه بیان می کنند که «همانطور که اجرای برجام با تصمیم همه ارکان کلیدی نظام اعم از مجلس، دولت، شورای امنیت ملی و در راس آن مقام معظم رهبری صورت گرفت، آتش زدن برجام هم باید قاعدتا همین مسیر را طی کند. ضمن اینکه طبق قانون

اساسی، شخص مقام معظم رهبری به تنهایی اختیار کامل دارند.»

اکنون که برجام استخوان لای زخم شده است، مسئولیت تصمیم گیری را بر عهده رهبری گذاشتن بی انصافی و فرار از مسئولیت آنهایی است که قرص و محکم اصرار بر مذاکره و رسیدن به توافق با آمریکا و اروپا داشتند و آن را یک دستاورد بزرگ و فتح الفتوح می دانستند.

گرچه وجود توافق هسته ای با این شرایط خسارت محض است و ادامه آن نیز باعث ادامه خسارت است، اما تصمیم گیری درباره خروج از برجام بر عهده دولت، شخص رئیس جمهور و دیگر نهادهایی است که به سرعت باعث شدند برجام امضا شود مانند تصویب 20 دقیقه ای توافق هسته ای در مجلس شورای اسلامی.

نقش رهبری معظم انقلاب اسلامی در مذاکرات هسته ای و پس از آن که اکنون به چنین شرایطی رسیده، روشن است. نمی توان با فرافکنی های مرسوم سینه چاکان آمریکا و اروپا که کشور را به چنین وضعیتی کشاندند، رهبری را در مسئله خروج از برجام دخیل کرد.

<https://www.otaghkhabar24.com/news/163305> **Source URL:**